

بیوه مردان سیاه

کتاب پنجم: معماهای بیوه مردان سیاه

ایزاک
آسیموف

سعید سیمرغ

www.ketab.ir

سرشناسه: آسیموف، آیزاك، ۱۹۲۰-۱۹۹۲ م.

عنوان و نام پدیدآور: معماهای بیوه مردان سیاه / نوشته آیزاك آسیموف؛ ترجمه سعید سیمیرغ.

مشخصات نشر: تهران: کتابسرای تندیس، ۱۴۰۲.

مشخصات ظاهري: ۲۸۰ ص: ۵/۲۱×۵/۱۴ س.م.

فروش: بیوه مردان سیاه: کتاب پنجم.

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۱۸۲-۸۴۷-۸

وضعیت فهرست نویسی: فپا

یادداشت: عنوان روی جلد: Puzzles of the black widowers, 1990.

موضوع: داستان‌های آمریکایی -- قرن ۲۰ م. American fiction -- 20th century.

شناسه افزوده: سیمیرغ، سعید، ۱۳۵۹-، مترجم

ردی بندی کنگره: PS۲۵۵۱

ردی بندی دیوبیس: ۸۱۳/۵۴

شماره کتابشناسی ملی: ۹۳۴۳۱۵۰

اطلاعات رکورد کتابشناسی: فپا



کتابخانه ای تندیس

معلماهای بیوه مردان سیاه. کتاب پنجم
نویسنده: آیزاك آسیموف
مترجم: سعید سیمیرغ
چاپ اول: پاییز ۱۴۰۲
شمارگان: ۳۰۰
چاپ: غزال
صحافی: کیمیا
شابک: ۹۷۸-۸۴۷-۸۴۲-۶۰۰۵-۱
قیمت: ۲۰۰۰۰ تومان

دفتر: تهران، خیابان ولی عصر، نرسیده به خیابان استاد مطهری، خیابان حسینی راد، پلاک ۱۰ واحد ۱۹۷۷
کتابفروشی: تهران، خیابان ولی عصر (عج)، نرسیده به خیابان استاد مطهری، شماره
تلفن: ۰۲۱۸۸۸۹۲۹۱۷ - ۰۲۱۸۸۹۱۳۸۷۹

تمام حقوق محفوظ است. هیچ بخشی از این کتاب، بدون اجازه مکتوب ناشر، قابل تکثیر یا تولید مجدد به هیچ شکلی، از جمله چاپ، فتوکپی، انتشار الکترونیکی، فیلم و صدا نیست. این اثر تحت پوشش قانون حمایت از مترجمان و مصنفوگان ایران قرار دارد.

فهرست

۷	پیشگفتار
۱۱	چهارمین هم آوا
۳۱	پسگفتار
۴۳	بی مانند جایی است که پیدایش می کنیم
۵۵	پسگفتار
۵۷	طلسم شانس
۷۹	پسگفتار
۸۱	شیطان سه سر
۱۰۱	پسگفتار
۱۰۳	غروب در آب
۱۲۵	پسگفتار
۱۲۷	او کجاست؟
۱۴۹	پسگفتار
۱۵۱	کیف دستی کهنه
۱۷۱	پسگفتار
۱۷۳	مکان ساکت
۱۹۳	پسگفتار

۱۹۰	شبدر چهار برج
۲۱۳	پسگفتار
۲۱۵	پاکت نامه
۲۲۵	پسگفتار
۲۲۷	عذر موجہ
۲۵۷	پسگفتار
۲۵۹	دستور پخت
۲۷۹	پسگفتار

www.ketab.ir

پیشگفتار

اولین داستان بیوه مردان سیاه، داستان «ریشخند آز» در سال ۱۹۷۱ نوشته و در شماره‌ی ژانویه‌ی سال ۱۹۷۲ الی کویینز میستری مگزین منتشر شد. قصدم این بود که داستانی تک فصلی باشد، ولی فردیک دنی (یکی از دو نویسنده‌ای که باهم الی کویینز بودند) به این نتیجه رسید که این می‌تواند یک مجموعه‌ی داستانی خوب از آب دریاییه باشد. من هم به نوشتن ادامه دادم، و تا به همین حالا شصت عنوان از این داستان‌ها را نوشته و هر دوازده داستان را در قالب یک کتاب از مجموعه داستان‌ها درآورده‌ام. به همین دلیل، این یکی که «معماهای بیوه مردان سیاه» نام دارد، پنجمین مجموعه است.

بین اولین و شصتمین داستان، هفده سال گذشته است، و این یعنی برخی دگرگونی‌ها پیش آمده. به عنوان مثال فکر می‌کنم خودم از هفده سال پیش تا حالا حداقل سه چهار سالی پیرتر شده باشم، هرچند که شاید در این مورد، این بدینی ذاتی ام باشد که خودش را نشان می‌دهد. تغییر خیلی جدی ترا این بود که فرد دنی در سال ۱۹۸۲ مرد و این خسروانی بود برای همه‌ی آن‌هایی که در زمینه‌ی ادبیات معماهی کار می‌کنند.

دگرگونی‌هایی هم در باشگاهی به وجود آمده که این مجموعه با الهام از آن

نوشته شده است. در مجموعه‌های قبلی توضیح داده‌ام که در دنیای واقعی باشگاهی وجود دارد به نام ترپ دور اسپایدرز که چهل سال است به موجودیتش ادامه می‌دهد و بسیار شبیه باشگاه بیوه مردان سیاه است. درواقع من بدون هیچ خجالتی، دومی را اولی نمونه برداری کرده‌ام.

شش تا ز عنکبوت‌هاراهم به عنوان نمونه‌ای برای بیوه مردان سیاهم برگزیده‌ام. آن‌ها را کم و بیش اتفاقی انتخاب کرده‌ام و حواسم بوده که ناراحت نشوند. از آن‌ها فقط به عنوان نمونه‌ای برای توصیف ظاهری و برخی ویژگی‌هایشان هنگام حرف زدن استفاده کرده‌ام (مثل خودرأی بودن رویین، جوشی بودن تامس ترامبول، فضل فروشی گاه و بیگاه ولی دوست داشتنی جفری اولان و از همین جور چیزها). محض ثبت اطلاعات، افراد واقعی که پشت بیوه مردان سیاه من قرار دارند،

این‌ها هستند:

لستر دل ری - اما یونل رویین

ال. اسپریگ دی کمپ - جفری اولان

دان بنسن - راجر هالستد

لین کارترا - ماریبو گونزالو

گیلبرت گنت - تامس ترامبول

جان دی. کلارک - جیمز دریک

باشگاه ترپ در اسپایدرز بعد از هفده سال هنوز وجود دارد و قدرتمندتر هم شده، ولی طبیعتاً تغییراتی در اعضای آن پیش آمده است. یعنی اعضای پیرتر درگذشته‌اند و برخی اعضای جدیدتر پذیرفته شده‌اند.

بر حسب اتفاق، و در نهایت اندوه من، سه نفر از آن‌هایی که برای بیوه مردان سیاه از آن‌ها نمونه برداری کرده‌ام به ضیافت ابدی در آسمان‌ها رفته‌اند. آن‌ها گیلبرت گنت (که در ۱۹۸۲ مرد) و لین کارترا و جان دی. کلارک (که در ۱۹۸۸ مردند) هستند.

با این حال نمونه‌هایشان در بیوه مردان سیاه باقی هستند و تازمانی که خود من این بدن رو به سالخوردگی را اشغال کرده‌ام به باقی ماندن ادامه خواهند داد. نه

پیر خواهند شد، نه مریض و رنجور می‌شوند. درون باشگاه بیوه مردان سیاه، زمان وجود ندارد و معماها بی تفاوت نسبت به آن پیش می‌آیند.

یک بار دیگر باید اضافه کنم هنری را از روی هیچ‌کسی نمونه برداری نکرده‌ام، بلکه مخلوق خود من است (هرچند که خیلی‌ها فکر کرده‌اند شخصیت جیوژ در آثار پی. جی. وُدھاؤس را در ذهن داشته‌ام، چرا که من یکی از ستایشگران پی جی دبلیو هستم. از کجا معلوم، شاید هم او را در ذهن داشته‌ام). هنری هم پیر نمی‌شود و لازم نیست از ترس از پا دریاباید. بلکه تا هر وقت من زنده باشم، به حل هر معمایی که پیش بیاید ادامه خواهد داد.